

ANONYMOUS PORTRAIT GALLERY
MANUEL REYES

ANONYMOUS PORTRAIT GALLERY
MANUEL REYES

DE L'1 DE SETEMBRE
AL 7 D'OCTUBRE DE 2007
CAN SISTERÉ
CENTRE D'ART CONTEMPORANI

Ara fa 10 anys que Santa Coloma celebra la primavera amb literatura. L'any 1997 vam posar la literatura en el centre de l'escena fomentant la passió pels llibres i la lectura. Es va començar una programació estable entorn les lletres, una cita anual de promoció i projecció de la literatura que s'ha consolidat i ampliat amb una proposta continuada al llarg de tot l'any. Aquesta edició la paraula pren el protagonisme. La veu del que parla i la del que escolta. Explorar, expressar i retornar al plaer d'escoltar, de jugar amb la paraula sigui impresa, oral o digital. Fem de la paraula una festa i deixem-la fluir.

La primavera literària celebra aquesta edició amb un programa que inclou la presentació dels llibres guanyadors de la 2a. edició del premi Internacional de Poesia Màrius Sampere, les presentacions dels llibres dels autors colomencs, la primera edició del festival Santa Coloma Spoken Word i tot un munt d'activitats que es realitzen a les biblioteques de la nostra ciutat.

Bartomeu Muñoz i Calvet
Alcalde de Santa Coloma de Gramenet

Cover:
Fragment from 'I Imaginated Me Bigger Than Life'
installation, 2006

Cuberta:
Fragment de l'instal·lació 'Em vaig imaginar més gran
que la vida', 2006

PRÒLEG PER A UNA GALERIA DE RETRATS ANÒNIMS
JUAN GONZÁLEZ

Fa uns vint anys que conec en Manuel Reyes. Durant tot aquest temps, sempre l'he vist fent disseny gràfic. Al final dels vuitanta també va dibuixar *fanzinas*; després va treballar com a professor d'art, i últimament freqüenta conferències on explica la seva visió del disseny, publica llibres recopilatoris de les seves millors propostes o se'l pot trobar en sales d'art com Can Sisteré. Així, no és estrany que una de les coses que més s'admiri de Manuel sigui la seva capacitat de treball.

L'artista presenta en aquesta exposició a Can Sisteré una galeria de retrats anònims articulada des de la barreja de disciplines –interdisciplinàriament o transdisciplinàriament– i d'una síntesi personal dels llenguatges de les avantguardes històriques: conceptual, *poverta*, surrealista, dadaista, minimalista, pop...

Les eines utilitzades són les habituals en ell: fotografia, Photoshop, Freehand i cites de diferents clàssics; temes filosòfics, literaris, científics, cinematogràfics o dels mitjans de comunicació que, en diàleg amb les imatges o els objectes, donen profunditat i ironia a un discurs híbrid, que tant recicla una porta com utilitza un aforisme shakespearia.

Amb relació als seus continguts, la galeria de retrats anònims és una exposició paradoxal en diferents sentits, ja que reconstrueix el que, per inèrcia cultural, entenem per retrat. Paradoxal també perquè ens presenta retrats que són de tothom, perquè són retrats de ningú o perquè, quan es retrata algú, resulta que no és ningú.

L'artista destaca les perplexitats identitàries i la pèrdua de referències comunes a la nostra societat postmoderna quan perd els seus personatges per arquitectures desproporcionades, substitueix cares per cicatrius, converteix el cos fragmentat en paisatge o el públic en obra d'art.

Es denuncia així la falta d'un punt de fuga renaixentista des d'on situar-se, amb la tranquil·litat de saber qui som i on som, a contemplar l'horitzó. En comptes d'això, es posa en primer pla el soroll que avui sabem que acompanya qualsevol acte comunicatiu. Veiem, així, com Manuel arxiva desitjos, guarda en caixes d'eines els sons i assenjala les desconnexions d'un món on tot sembla estar connectat.

I és que vivim en un moment històric on estar connectat a la informació és prioritari. No obstant això, el seu volum és de dimensions tan gegantines que hem de navegar per ella i reaprendre a buscar-la, seleccionar-la, digerir-la i utilitzar-la. La informació es genera a tal velocitat que molta de la que serà imprescindible per anar pel món els propers anys encara no està escrita. Tenim clar també que aquesta informació arribarà cada vegada més per canals audiovisuals, ja que les paraules fa temps que han perdut el pes específic que li han tret les imatges. Com assenjala la nostra galeria de retrats, el que avui dia dona la identitat a algú ja no és el seu nom. És per això que els nostres retrats no tenen nom i són anònims.

Un altre factor del nostre paisatge quotidià en què s'emmarquen els retrats de Manuel és el moviment ràpid i continu que genera canvi. La màxima dels experts és, doncs, estar preparats per al canvi: es preveu que una persona canviarà d'ofici com a mínim cinc vegades a la seva vida. Canviem o intercanviem rols diàriament; els gèneres s'apropen, es confonen o es reinventen, i, per descomptat, ja vivim en l'aldea global, on al matí ets aquí, i a la tarda, a Tombouctou. Malgrat tot, sembla justificat que els retrats de l'exposició apareguin una mica moguts.

Si ens situem en una vessant més acadèmica, veiem que la tematització de la identitat ha estat històricament territori filosòfic fins que altres disciplines joves –antropologia, psicologia, sociologia, etnologia, pedagogia...– van crear narratives alternatives. No obstant això, si continuem, només per tradició nostàlgica, mirant-nos el tema de la identitat des del discurs filosòfic, veiem que el debat sempre ha estat en constant evolució.

Entorn a la identitat, també hi ha noves tendències acadèmiques. Últimament hem passat de les narratives filosòfiques dures, amb una imatge del subjecte més o menys clara, encara que no esperançadora –existencialisme, estructuralisme...–, a les narratives contemporànies més toves d'un subjecte més desdibuixat i indefinit –estudis culturals, constructivisme, postestructuralisme, postfeminisme...

Tot això ens porta a unes construccions identitàries que ja no són el que eren, a identitats més àmplies, difoses, complexes i electives que mai. Passin i vegin!

The Queue (work in progress picture)

La filera (fotografia del procés de treball)

Tècnica mixta, 2007

We are such stuff as dreams are made on

Estem fets del mateix material dels somnis

William Shakespeare

Self-portrait In A Bathroom In Ruins

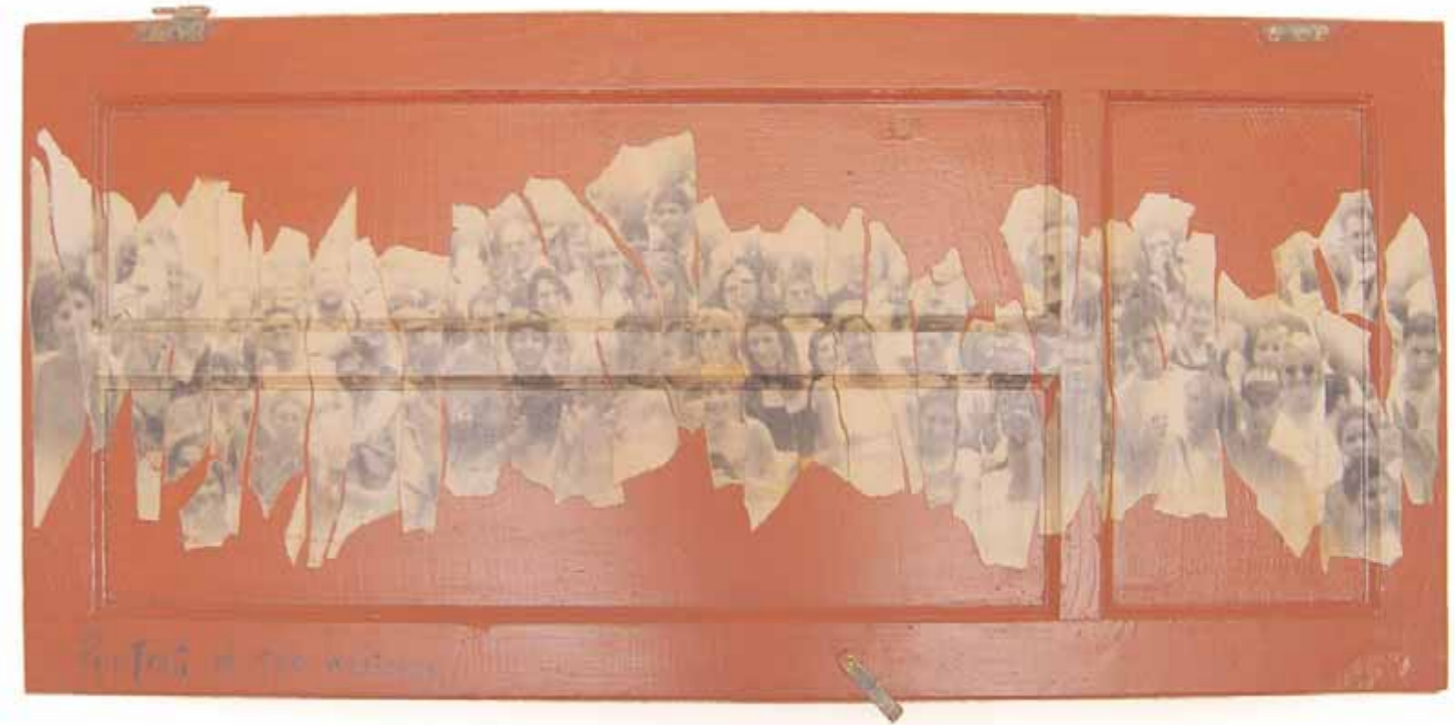
Autretrat en un bany en ruines

Tècnica mixta, 2004

Make visible what, without you, might perhaps never have been seen

Fes visible allò que, sense tu, potser mai no s'hauria vist

Robert Bresson

Portrait Of The Audience

Retrat del públic

Tècnica mixta, 2003

I would like as much being the one that was when I wanted to be the one
that I am now

M'agradaria tant ser el que vaig ser quan volia ser el que sóc ara

Marlon Brando

Another Way Between Life And Death
(A Little Human Universe)

Un altre camí entre la vida i la mort
(un petit univers humà)

Fotografia digital, 2005

I love you, oh, you pay my rent (it's easy, it's so easy)

T'estimo, oh, pagues el meu lloguer (és fàcil, és tan fàcil)

Neil Tennant / Chris Lowe

Consumer Frame For A Human Landscape

Marc consumista per a paisatge humà

Instal·lació, 2005

The dialogue is those shining things that you would like to have said but that at the moment did not come to you

El diàleg són les coses brillants que t'agradaria haver dit però que en aquell moment no se't van acudir

Preston Sturges

Open Dialogue

Diàleg obert

Instal·lació, 2003

Sometimes people leave you / Halfway through the wood /
Others may deceive you / You decide what's good / You decide alone /
But no one is alone

Algunes vegades la gent t'abandona / enmig del bosc. /
Altres poden opinar. / Tu decideixes què és bo. / Decideixes sol. /
Però ningú mai no està sol

Stephen Sondheim (from "Into The Woods")

The boy next door / The girl next door
El veinet del costat / la veïna del costat
Tècnica mixta, 2007

Hope is the worst of evils, for it prolongs the torments of man

L'esperança és el pitjor dels mals, perquè perllonga els turments de l'home

Friedrich Nietzsche

I Come From A Dark Place
(But Now I Can See The Light)

Vinc d'un lloc fosc (però ara puc veure la llum)

Tècnica mixta, 2007

People, chained by monotony, afraid to think, clinging to certainties...
they live like ants

La gent, encadenada per la monotonia, espantada de pensar,
agafant-se a les certes... viuen com formigues

Bela Lugosi

Ant People

Gent formiga

Fotografies amb tractament digital, 2003

Reality is merely an illusion, albeit a very persistent one

La realitat és simplement una il·lusió; molt persistent,
no obstant això

Albert Einstein

Reality Bites (work in progress picture)

Mossegades de realitat (fotografia del procés de treball)

Tècnica mixta, 2007

Simplicity is making the journey of this life with just baggage enough

La simplicitat és fer el viatge d'aquesta vida amb l'equipatge just

Charles Dudley Warner

The Baggage

L'equipatge

Instal·lació, 2007

MANUEL REYES GUERRERO

- 1968 Data de naixement.
- 1991 Titulat en disseny gràfic i dibuix publicitari per l'Escola d'Arts Aplicades i Oficis Artístics Llotja.
- 1991-96 Professor de dibuix a l'Escola de Ceràmica de Santa Coloma de Gramenet.
- 1990 "Colomart'90" (col·lectiva). Can Sisteré. Santa Coloma de Gramenet.
- 1991 "Colomart, Artistes i espais urbans" (col·lectiva). Can Sisteré. Santa Coloma de Gramenet.
"Frenesi". Bar-Galeria de Arte El Granuja. Barcelona.
- 1992 "Frenesi". Sala Mas. Casal Mas Fonollar. Santa Coloma de Gramenet.
- 1993 "Colomart'93" (col·lectiva). Can Sisteré. Santa Coloma de Gramenet.
- 2000 "DG/ disseny gràfic Manuel Reyes". Can Sisteré. Santa Coloma de Gramenet.
- 2001 "El fons a fons" (col·lectiva). Can Sisteré. Santa Coloma de Gramenet.
"Ayer es hoy" (col·lectiva). Sala Rosa de Foc. Barcelona.
- 2003 "Art Mix" (col·lectiva). Santa Coloma de Gramenet.
- 2005 "Art Mix'05" (col·lectiva). Santa Coloma de Gramenet.
- 2006 Creació del projecte Pelmón BCN.
Presentació de les dues primeres col·leccions fotogràfiques limitades per al Museu Picasso.
- 2007 "Fotografies de Museu" - Projecte Pelmón BCN. Textil Cafè. Museu Tèxtil i de la Indumentària.

Contemporary art would not be nothing without the photo captions

L'art contemporani no seria res sense els peus de foto

Emilio López

El procés d'Anonymous va ser llarg, intermitent i, a vegades, difícil. Des de la primera idea, després d'un viatge a Londres l'any 2000, van sorgir molts imprevistos aliens a l'obra. Aquestes persones van fer possible que finalment es pogués finalitzar:

Al meu pare, per la fusteria i l'interès.

A Emi i Raúl, per la correcció britànica.

A Jordi, el meu motor, per les seves idees, la paciència i l'amistat.

Als Georginos, per la predisposició i les poses.

A Emilio, per la frase i les converses quan la seva família dorm.

A la família López-Abad, pel préstec i el vuit a la seva paret.

A Emma i a Joan, que són la meva alegria.

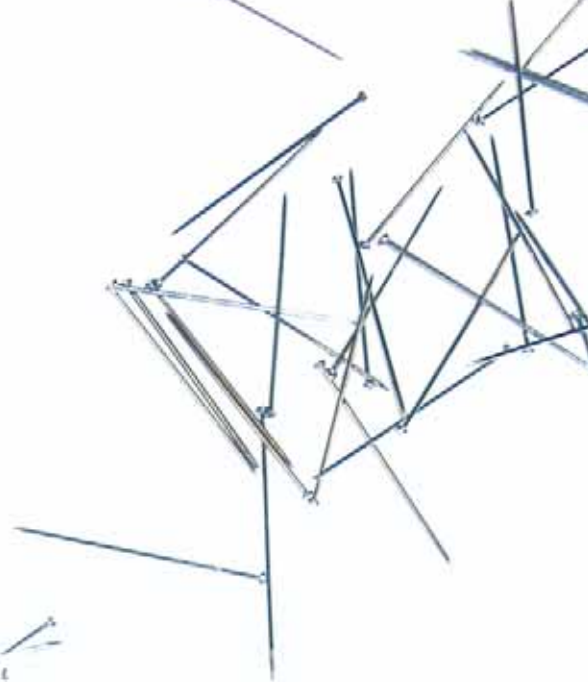
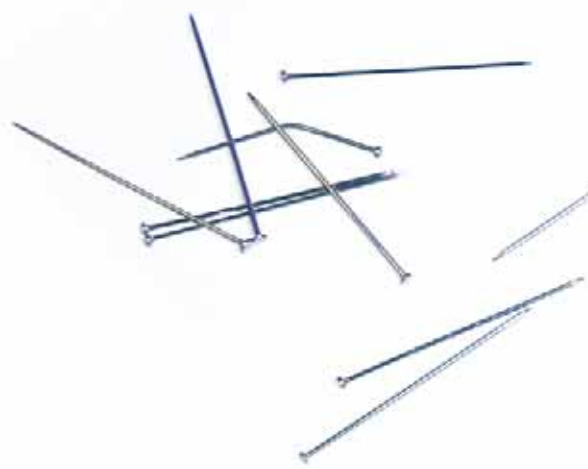
A Joan, per les seves paraules sempre tan apropiades.

A Ivonne, per la seva il·lusió i confiança en l'obra.

A Puri, per les festes i els somriures.

A la meva mare, per cada dia.

CAN SISTERÉ. Centre d'Art Contemporani
Carrer de Sant Carles, s/n . Tel. 93 385 13 12
08921 Santa Coloma de Gramenet

TÍTOL: "Anonymous Portrait Gallery", Manuel Reyes
PERÍODE: de l'1 de setembre al 7 d'octubre de 2007
COORDINACIÓ: Ivonne Fontanillas i Joan González
CORRECCIÓ D'ANGLÈS: Emilia López i Raúl Reyes
RETRATS DE L'AUTOR: Jordi Abad Montenegro
FOTOGRAFIES, DISSENY GRÀFIC I MAQUETACIÓ: Manuel Reyes (www.reyesdisseny.com)

EDITA I IMPRIMEIX: Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
DL: B-34668-2007

CAN **SISTERÉ**

Centre d'Art Contemporani

SC+

Ajuntament
de Santa Coloma
de Gramenet

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura